

naar endelig en Kjøber enten paa Grund af Penge² eller andre Forhold bliver nødsaget dertil, saa udstedes Sjødret af første Eier. Jeg skal derfor henstille, om der ikke i de Vedtægter, som Kommunalbestyrelserne forfatte over Grundskatten, bør indfættes, at Afgiften efter den nævnte Forordning af 1811 skal ophæves eller nedfættes i de Kommuner, som maatte ønske det. Jeg maa tilføie, at Afgifterne efter Forordningens § 7 vistnok neppe opkræves, ialtfald ikke alle Steder. Forordningens § 7 indeholder nemlig efter min Formening en Moderation i Bestemmelserne i Forordningen af 14de August 1841, og denne Anordning blev hævet ved Plakat af 24de Marts 1847. — Efter § 15 skal der, 3 Aar efter at Loven er traadt i Kraft, kunne foretages en Revision af Vedtægterne; efter § 19 træder Loven dog først i Kraft for hver enkelt Kjøbstads Vedkommende, saasnart Vedtægten approberes af Indenrigsministeriet, altsaa ikke for alle Kjøbstæder paa en og samme Tid; men skal en saadan Revision medføre nogen Nytte, maa den efter min Formening finde Sted samtidigt for alle Kjøbstæder, for at det kan sees, hvorledes de kommunale Forhold i de forskjellige Byer have stillet sig. Sluttelig skal jeg tillade mig den Bemærkning, at der, saavidt mig bekjendt, i enkelte Byer for nogle Aar siden er tilstaaet visse nyhbyggede Kvartaler Skattefrihed i et bestemt Aaremaal, og forsaavidt dette Aaremaal ikke er udløbet, maa der vistnok tilføies en Bestemmelse i Loven, hvorved denne Skattefrihed reserveres.

Telsen: Jeg skal i Meget af hvad den ærede foregaaende Taler udtalte være fuldkommen enig med ham. Jeg skal ligesom han udtale min fulde Anerkjendelse til den høitærede Minister, serdi dette saa overordentlig vigtige og vanskelige Forhold, Kjøbstædernes Beskatningsforhold, er taget under Overveielse og bragt i Forslag for Rigsdagen. Da den høitærede Minister, der er fremkommen med Loven, saa nøie kjenner de paagjældende Forhold i Kjøbstæderne, og da Loven kommer til os, efterat den med Hensyn til de fleste Punkter er eenstemmig vedtagen i det andet Thing, er jeg naturligtviis noget ængstelig for at udtale mine Betæneligheder om forskjellige Be-

stemmelser i Loven, idet jeg maa antage, at hvad jeg saaledes har Tvivl om allerede har været Gjenstand for Overveielse og en omhyggelig Drøftelse andetsteds. Min hele Livsvirksomhed staaer imidlertid de Forhold, Lovforlaget omhandler, saa nær, at jeg ikke troer at burde afholde mig fra at udtale de Tvivl, jeg nærer med Hensyn til forskjellige Bestemmelser i dette Lovforslag, der iøvrigt indeholder mange Bestemmelser, som jeg fuldkommen kan tiltræde. Den første Betænelighed, jeg har med Hensyn til dette Lovforslag, er den, at der ikke har været givet Kjøbstæderne den Leilighed til at overveie det paagjældende Forhold, som jeg troer er billigt og ønskeligt. Før den kommunale Beskatningslov for Kjøbenhavn udkom, havde den været Gjenstand for en overordentlig gennemgaaende Behandling i Kommunen. Der blev tillagt de Forhandlinger, der vare foregaaende i den kommunale Bestyrelse, en ganske særdeles Bøgt, og det er fuldkommen vist, at de Forandringer, der da stete i de kommunale Beskatningsforhold her i Kjøbenhavn, paa ingen Maade greb saaledes ind i denne Byes hele Økonomi, som Tilfældet vil være, dersom denne Lov kommer ud og kommer til Anvendelse paa Kjøbstæderne. Det forekommer mig derfor, at om jeg ogsaa i det Hele har følt mig meget tiltalt af mange Bestemmelser i Loven, saa er det dog betænkeligt at gaae ind paa den, førend der er givet Kjøbstæderne noget mere Leilighed til at overveie de Bestemmelser, som Regjeringen har villet gjøre gjældende, for at det kan prøves, hvorvidt de, gennemførte i det virkelige Liv, ville kunne staae deres Prøve. Beskatningsforholdene i Landets forskjellige Kjøbstæder ere jo af en aldeles forskjellig Art. Jeg erkjender ganske vist med den høitærede Indenrigsminister, at der er mange Kjøbstæder, hvor Skatteforholdene, som det er udtrykt, ligge i et Uføre; men der er dog det Taaelinge ved alle disse gamle Skattnormer, at Befolkningen er bleven vant til dem, og selv i Uføre er der nogle gode Spor, hvori der godt kan kjøres, naar man kjen-der Veien. — Jeg troer, at selv om man indfører noget Nyere og meget Bedre, saa vil der dog gaae en ikke kort Tid hen, inden Befolkningen finder sig saa vel i det Nye, som den har følt sig ved det Gamle. uagtet alle de